

WIESŁAW ŚMIGIEL
BISKUP TORUŃSKI

Drodzy Diecezjanie! Umiłowani w Chrystusie siostry i bracia!

Przeżywamy dziś niedzielę Dobrego Pasterza. W przeczytanej przed chwilą perykopie ewangelicznej usłyszeliśmy, że Pan Jezus jest dobrym pasterzem, który zna swoje owce i życie oddaje za nie (por. J 10, 11-14). Modlimy się o dobrych pasterzy, czyli o świętych kapłanów oraz o szlachetne i szczerze nowe powołania do kapłaństwa oraz życia konsekrowanego. W tym roku towarzyszy nam również w sposób szczególny modlitwa o dobrych ojców, którzy w rodzinach będą na wzór św. Józefa troskliwymi opiekunami wspólnoty domowej.

Jezus Chrystus, dobry pasterz, uczy nas z miłością patrzeć na Kościół, parafie i rodziny. Dostrzegamy liczne problemy i trudności, które wymagają naszej odpowiedzi. Już przeszło rok dotkliwie przeżywamy pandemię oraz jej konsekwencje, które odczuwamy również w duszpasterstwie. Odpowiedzialność za zdrowie i życie wiernych oraz obostrzenia sanitarne spowodowały, że nie wszyscy mogli uczestniczyć we wspólnotowym życiu parafii. Szczególnie boleśnie przeżywamy brak możliwości udziału wszystkich, którzy tego pragną w Eucharystii, która dla wierzących jest umocnieniem, lekarstwem i pokarmem na życie wieczne.

Jednak oprócz problemów zdrowotnych towarzyszą nam inne zagrożenia, przede wszystkim pandemia zła, która potrafi osłabić wiarę człowieka, a niekiedy prowadzi do nienawiści i śmierci duchowej. W tak trudnej sytuacji nie można być obojętnym, a tym bardziej trzeba wystrzegać się paraliżującego lęku i przygnębienia. Nie zapominajmy, że dobry pasterz jest zawsze blisko owiec, a najemnik widząc zagrożenie ucieka (por. J 10, 12).

Jasne wskazanie jak należy postępować w trudnych sytuacjach otrzymujemy od św. Pawła, który w Liście do Filipian zapisał: „*Niech wasza łagodność będzie znana wszystkim ludziom... O nic się nie martwcie, lecz we wszystkim przedstawiajcie wasze prośby Bogu, modląc się i błagając z dziękczynieniem. A pokój Boży, który przewyższa wszelkie poznanie, będzie strzegł waszych serc i myśli w Chrystusie Jezusie*” (Flp 4, 6-7). W tym

kontekście wszystkie wyzwania i trudności, które obecnie przeżywamy pragniemy przedstawić Bogu w modlitwie w czasie peregrynacji obrazu Świętej Rodziny, kaliskiej kopii, którą nazywamy często wizerunkiem św. Józefa. W ten sposób chcemy w diecezji toruńskiej, zgodnie z zaleceniem papieża Franciszka, uczcić św. Józefa i przeżyć Rok Rodziny *Amoris laetitia*.

Peregrynacja to przede wszystkim okazja do ożywienia życia religijnego w naszych parafiach i wspólnotach. Rozpocznie się ona w maju br. i będzie trwała, z przerwami, do czerwca przyszłego roku, kiedy w Rzymie odbędzie się Światowe Spotkanie Rodzin z Ojcem Świętym. Peregrynacja będzie przebiegała z zachowaniem zasad bezpieczeństwa oraz zgodnie z obowiązującymi w danym czasie przepisami państwowymi.

Św. Józef został przez papieża Franciszka w liście apostolskim *Patris corde* nazwany ojcem pełnym wiary, odpowiedzialności i miłości, człowiekiem pracowitym, przyjmującym i skromnym. W trudnym czasie walki z pandemią szczególnie cenne są słowa Ojca Świętego, który wskazuje na św. Józefa jako na ojca z twórczą odwagą, ponieważ potrafił przezwyciężyć wszystkie trudności. Kiedy w Betlejem nie było miejsca dla Świętej Rodziny, troskliwy Józef sprawił, że prosta stajnia stała się gościnnym miejscem dla Syna Bożego (por. Łk 2, 6-7). W obliczu zagrożenia ze strony Heroda, który chciał zabić Jezusa, św. Józef, wrażliwy i otwarty na głos Boga, zorganizował ucieczkę. Takich przykładów odwagi, pomysłowości i elastyczności w życiu Świętej Rodziny jest znacznie więcej.

A czy w naszym życiu nie jest podobnie? Jak napisał papież Franciszek: „*Także nasze życie czasem zdaje się być zdane na łaskę silnych, ale Ewangelia mówi nam, że Bóg zawsze potrafi ocalić to, co się liczy, pod warunkiem, że użyjemy tej samej twórczej odwagi, co cieśla z Nazaretu, który potrafi przekształcić problem w szansę, pokładając zawsze ufność w Opatrzność. Jeśli czasem Bóg zdaje się nam nie pomagać, nie oznacza to, że nas opuścił, ale że pokłada w nas ufność i w tym, co możemy zaplanować, wymyślić, znaleźć*” (*Patris corde*, nr 5).

Dlatego pomimo trudności podejmujemy trud peregrynacji, której przede wszystkim będzie towarzyszyła modlitwa za małżeństwa i rodziny. Będzie to okazja, aby małżonkowie odkryli piękno i wielkość ich powołania i podzielili się radością miłości przeżywanej w rodzinie. Jest to również radość Kościoła, której najbardziej doświadczamy w parafiach i małych wspólnotach (por. *Amoris laetitia*, nr 1). Równocześnie jest to szansa, aby pomóc zagrożonym małżeństwom wrócić do pierwotnej miłości, a pozostałe uchronić od niebezpieczeństw. W czasie modlitwy przy obrazie Świętej Rodziny chcemy również pamiętać o związkach niesakramentalnych i przypomnieć im, że Bóg kocha wszystkich, także

tych, którzy przeżywają życiowe trudności, a w parafii jest miejsce dla każdego, kto kieruje się wiarą w Boga.

Peregrynacja to także zachęta do modlitwy w intencji młodych, aby zrozumieli, że wbrew modzie muszą od siebie wymagać przede wszystkim wtedy, gdy chcą dojrzałe przeżywać miłość. Gdy dominuje reklama dóbr materialnych chcemy głosić orędzie, że miłość istnieje i że połączona z odpowiedzialnością jest nadzieją na budowanie świata bardziej ludzkiego.

Bardzo proszę duszpasterzy, osoby konsekrowane i wiernych świeckich, o pomoc w organizacji i realizacji peregrynacji. Szczególnie proszę zaangażowanych w życie parafii, członków różnych wspólnot i grup, aby czas peregrynacji wykorzystali na ożywienie swojego charyzmatu i podzielenie się świadectwem wiary.

Niech towarzyszy nam modlitewne zaufanie Świętej Rodzinie. Jeżeli z powodu pandemii nie będziemy mogli licznie uczestniczyć w peregrynacji obrazu Świętej Rodziny w naszych świątyniach, to niech nawiedzenie będzie czasem modlitwy rodzinnej, dzięki której będziemy budować domowy Kościół.

Toruń, Niedziela Dobrego Pasterza 2021 r.

Z modlitwą i błogosławieństwem
Wasz biskup Wiesław